

prejeli smo pismo

O obzirnosti in pasjem laježu

Kot občan viške občine sem ob prebiranju Naše komune, z njeno vsebino zelo zadovoljen. Saj nas obveščate o vseh pomembnih dogodkih v domačem kraju, tako da ima človek res občutek, da je to naš, domači časopis.

Prepričan sem, da tako kot jaz, čitajo Našo komuno vsi občani, zato sem mnenja, da bi v njej lahko pisali tudi o nekakšnih odnosih med ljudmi, o morebitnih obzirnostih sosedov, da povdario svoje materialne možnosti, da lahko pokažejo, da imajo denar za dragega ravnega psa in so s tem imenitnejši, ne storijo pa nič za to, da bi ti psi ne motili sosedov. Tudi sam sem imel v svojem življenju pse in še ga želim imeti, toda verjemite mi, tudi pes se lahko brez posebnega truda vzgoji, da ne laja kar tako »tri dni«, seveda pa se moraš z njim ukvarjati in ga ne imeti samo zato, da pokažeš okulo, da ga imaš.

Prepričan sem, da bi naredili veliko uslugo marsikomu, če bi objavili članek o tem problemu, z njim opozorili lastnike psov, da imajo sosedje pravico do počitka, jih poučili o pravilnem ravnanju s psom, prav tako jih spomnili na obzirnost do sosedov. Lahko bi tudi napisali, kako lahko ukrepa moteni sosed, kakšne pravice ima. Morda obstajajo tudi kazenski ukrepi proti takim lastnikom in kje se jih lahko uveljavijo.

Morda se boste mojemu pismu smejali in rekli, da pes ima pač gobec in mora lajati saj ne zna govoriti. To vem tudi sam, toda vem, da dober čuvaj laja le takrat, ko pride nekdo k njihovim hišam, ali pa se utiša takoj, ko mu gospodar ukaže in tudi ne mislim na takšne pse. Govorim o tistih, ki so morda nekje utešeni v kakšni mali ogradi ali na verigi, običajno zelo kratki, in neprestano lajajo brez vsega vzroka, verjetno od dolgočasje, se verjetneje pa od žeje in nezadostne hrane.

Mislím, da bi s primernim člankom lahko dosti naredili in opozorili te lastnike, da ni nihče dolžan poslušati njihovih psov ob vsakem mogočem in nemogočem času.

Ne zamerite mi, ne bom se podpisal. Sam živim med dvema hišama, kjer na obeh dvoriščih v naši neposredni bližini 10 do 15 metrov lajata dva psa ves čas čisto »brez veze«. Včasih pripelje hčerka našo vnučko, ki je stara 1 leto in tudi ostane pri nas kakšen dan, verjemite mi, da ta otrok pri nas zelo malo spi, pa naj bo opoldne ali ponoči, ker jo ta lajež moti. Toda če bi zaprosil sosedo za malo obzirnosti, kar se mi je že zgodilo, bi me posmehljivo pogledali in se celo norčevali iz mene. V pogovoru s svojimi znanci sem zvedel, da je v podobnih primerih zelo veliko, toda ljudje se ne želijo kregati, so tiho, trpijo, in si ne znajo pomagati. Prosim vas, da v našem časopisu objavite članek, ki bi te lastnike spomnil, da je za dobre sosedske odnose potrebna tudi tovrstna obzirnost in da ima v naši socialistični državi vsak delovni človek pravico do nemotenega počitka. Morda bo vaš članek le spodbudil koga izmed teh, da bodo začeli razmišljati, da to kar ne moti njega, moti morda utrujenega sosedu, bolnega sosedu ali kot sem že dejal, dojenčka.

Piki, to je pa naš sosed, ki se pritožuje nad tvojim lajanjem!

Izjemoma smo tokrat objavili v tej naši rubriki nepodpisano pismo. Kot bralec sam navaja, v ospredju je problem, ki ga je želel javno izpostaviti. Ob njem pa v vsakodnevnem življenju žal tudi vse preveč prisoten pojav, da se ne znamo, ne moremo ali nečemo o teh zadevah pogovoriti in jih s kancem pripravljeno, obzirnost in dobre volje tudi razrešiti.

Sam prispevek naj bo zato tudi izziv za temo, ki jo naš bralec širše zastavlja in na katero upamo, da se boste drugi občani tudi odzvali!

UREDNIŠTVO

Mi in pomoč človeku

Bilo je pred dnevi, v hladnem zimskem opoldnevu. Z našim najmlajšim družinskim članom smo se namenili k zdravniku. Zavili smo s Tržaške proti zdravstvenemu domu. Nenadoma sva se z možem spogledala. Brez besed. Hkrati sva namreč zagledala prizor, ki je v nama vzbudil občutek tesnobe, strahu, nemoči. Proti zdravstvenemu domu je tekel bos, malo oblečen izčrpan možiček. V rokah je držal majhnega otroka, običajnega v zabici. Otrokova glava in okončine so se ritmično pozibavale v očetovem teku. Mimoidoč so se mu umikali in se ozirali za njim. Njegovi koraki so postajali vse večji, nesigurni, njegova ramena so se vse bolj povečala. Od daleč je bilo videti, da prosí otroka naj zdrži še malo. Želela sem mu pomagati, toda bila sem predaleč. Stiskala sem pesti in velik smok v grlu me je dušil. »Zdrži, očka! Moraš, prosim!« sem nemo prosila. Nisem vedela, koliko časa že teče, prav dobro pa sem videla, da je na skrajni meji moči. Z nadloveskimi napori je zmagoval zadnje metre.

Nemo smo obsedeli v vozilu. Obisk pri zdravniku se nam je nenadoma zazdel nepomemben. Z mislimi smo bili pri otroku, za čigar življenje so se borili za zidovi zdravstvenega doma, pri njegovem očku, ki je nemočno tekel in tekel – bos v hladnem zimskem opoldnevu. So mimoidoči sploh doumeli, kakšna drama se odvija pred njihovimi očmi? Bi tisti najbližji lahko hitreje tekli z otrokom do zdravnika? Kaj bi bilo, če bi nesrečni očka omagal, če bi mu odpovedalo srce?

Se predno sem si odgovorila na vsa vprašanja, si skušala pomiriti vest, da od daleč nisem mogla narediti zanj ničesar, se je v mojem vidnem polju pojavil nesrečni očka. Se vedno bos, z otroškimi oblaci pod roko. Ponudili smo se, da ga odpeljemo, kamor želi. Poslali so ga domov, naj se obleče in obuje, da bo spremljal otroka v bolnišnico. V grozi sem se spraševala, ali ni imel nihče od številnega osebja v omarici rezervnih čevljev, copat, cokol. Mar je res moral človek, čigar otrok je bil v smrtni nevarnosti, ponovno na cesto, sam samcat in bos? Izčrpan od strahu in dolgotrajnega teka, med katerim mu je v naročju komaj še telo otroško življenje, je gotovo želel pomoči, odrešitve. Smo mu jo dali?

F. V.

IZ PTT ENOTE NOTRANJE GORICE

Za dobro poslovanje je potrebno sodelovanje uporabnikov

Včasih je na deželo pisala teta iz mesta, stric iz Amerike in Kmečki glas je redno prihajal. Da bi današnje storitve lahko opisali, bi morali več našesti, pa bi morda še kaj pozabili. Kakorkoli že, to smo pozabili. Če bi danes komu avionsko dostavili pošto ne bi imeli nič proti, morda celo prepašali ali prepozno. Pa ne mislimo s tem povedati, da so prezahtevni uporabniki, ampak današnji čas življenja tako narekuje. Ker vemo, da je temu tako, so si krajan iz Notranjih Goric želeli pošto bližje. Ponudba prostorov in lokacija je odgovarjala potrebam in smo v letu 1981 odprli pošto. Sem spadajo tudi Plešivica in Vnanje Gorice. Delovni čas enote za uporabnike je od 8. ure do 14. in ob sredah od 8. ure do 12. ure in od 13. do 18. ure.

Na željo krajanov so v teku priprave na celodnevno poslovanje pošte. Ko bo kadrovsko vprašanje rešeno bomo začeli s celodnevno službo, to pa bo še v letošnjem letu. Vsem bo dana možnost, predvsem oddaljenim uporabnikom iz Plešivice in Vnanjih Goric, da bodo lahko uporabljali PTT usluge celodnevno. Vso pošto dostavljata dva dostavljaka na dom. Obveščene pošiljke za Vnanje Gorice vozimo na pošto Brezovica, da jih lahko dvigajo tudi popoldne.

Naselje Notranje Gorice s Plešivico kot tudi Vnanje Gorice se je v zadnjem času zelo povečalo. S tem so nastale težave pri dostavi pošilk. Pošiljke so brez hišnih števil, označene samo z N. H. (nova hiša), naslovljene še na pošto Brezovica ipd., kar nam povzroča še dodatne težave zaradi katerih naslovniki pošilk ne morejo dobiti pravočasno.

Prosimo krajevne skupnosti Notranje Gorice in Vnanje Gorice, da bi le uvedli ulični sistem ali napravili prenumeracijo hišnih števil.

Nenazadnje ne smemo pozabiti na vašo pomoč za boljše dostavo. Hiše naj bi imele dostopne hišne predalčke, kamor bi vlagali pošto. S tem ni možnosti, da se pošta izgubi ali da bi bila mokra. Dostavljaka večkrat najprej pozdravi odvezani pes, mu strga hlače in mu ne pusti dostaviti pošiljke. To so stvari, ki jih lahko uredite samo vi za naše in vaše dobro.

Želimo, da bi bilo naše sodelovanje čimboljše, zato smo vse dobronamerne predloge pripravljene upoštevati.

Delavci PTT enote
61357 NOTRANJE GORICE,

IZ DRUŠTVA UPOKOJENCEV VIČ Obračun dela

Pred dnevi so se na občnem zboru zbrali člani Društva upokojencev Vič z namenom, da ocenijo svoje delo. To društvo upokojencev je na območju občine največje, saj združuje 1902 člana (v zadnjih dveh letih se je vanj vključilo 398 članov, žal pa je njihove vrste zapustilo 107 članov) iz devetih predvsem mestnih krajevnih skupnosti. Društvo torej obsega razmeroma velik krog ljudi, zaradi česar je njihovo delo težavno. To pa so še posebej poudarili vsled tega, ker društvo nima družbenih prostorov, ki pa bi jih še kako potrebovali. Še vedno je precej upokojencev vključenih v aktivno delo krajevnih skupnosti, še posebej aktivno pa so se vključili tudi v zadnje kandidacijske postopke.

Društveni odbor pa je bil v minulih dveh letih (za to obdobje so polagali obračun dela) zelo aktiven, saj je poleg 16 sej uspešno vodil in pripravil ter organiziral vrsto aktivnosti za svoje članstvo.

Tako je v letih 1984 in 1985 letovalo v upokojenskih domovih v Izoli, Žirovnici in Rogiški slatini 525 članov in njihovih ožjih sivocevrst izletov – za katere se posebej neumorno skrbi Cita Primar, je bilo izjemno dobro obiskovanih in izkazalo se je, da vsakomesečni izleti družijo njihove člane v skoraj že nerazdružljivo družino. Lani so se udeležili tudi kolesarjenja od Ljubljane do Polhovega Gradca, so edino društvo, ki ima organizirano žensko balinarsko ekipo, udeležili so se tudi nekaterih akcij z DUS, žal pa to ne velja za udeležbo na kateri izmed kulturnih prireditev, ki jih prav tako organizira z DUS. Sicer pa vse člane, ki jih zanima katerakoli rekreativna dejavnost vabijo, da svojo zainteresiranost prijavijo društvu, da bo le-to pravočasno pristopilo k organizaciji za izvedbo rekreativnih dejavnosti.

Se nekaj besed o samem delu odbora. Le-ta se je na svojih 16. sejah budivcem zadrževal v razpravah, tako o usklajevanju pokojnin, za dodelitev pomoči nekaterim članom društva, ki so take pomoči potrebni, ter za pridobitev oziroma razrešitev stanovanjskih vprašanj, kjer so bili še kar uspešni.

PISMO S KOLEZIJE 700 udeležencev, 35 dni in 13.241 km

O aktivnosti in zagnanosti članov komisije za razvedrilo in oddih pri združenju ZZB-NOV Kolezija najbrž ne gre zapisovati veliko besed. Pred časom smo njihovo delo že dobobra predstavili, da pa njihovo delo ne počiva naj potrdi pričujoči sestavek. Zapisali smo ga na osnovi njihovega lanskoletnega poročila in programa za letošnje leto.

Kje vse so bili lani in kaj prijetnega so pripravili za svoje člane? V marcu jih je pot vodila po Dolenjski (Novo mesto –Pleterje, Kostanjevica), v aprilu po Štajerski (Celje, Rogiška Slatina, Knežec, Ptujске toplice, Zreče, Statenberg), prvomajske praznike so preživeli v Simonovem zalivu, kjer so imeli tudi proslavo. Najzanimivejše pa je bilo vsekakor 15-dnevno potovanje konec maja in v začetku junija po Sovjetski zvezi. Iz Zagreba jih je pot vodila preko Budimpešte–Copa–Kijeva, Odese, Tbilisija, Erevana, Sočija–Jalte in nazaj do Kijeve in Budimpešte do Zagreba. 1. junija so se udeležili komemoracije na Podlublju, 13. junija pa so bili na enodnevem izletu na Šentviški planoti (Idrija, Slap ob Idriji, Rače, Šentviška gora, Most na Soči, Solkan, Rožna dolina, Gorica, Ajdovščina, Crni vrh). Na Koroškem so bili v avgustu (Jezerko–Zelezna kapla, Podpeca, Holmec, Šentanel, Prevalje, Šostanj, Mozirje, Gornji grad, Črncev, Kamnik.) Štrindnevni izlet v septembru jih je vodil na Pag (Kočevje, Brod na Kolpi–Lokve, Karlobag, Pag, Obrovac, Titova Korenica, Plitvice, Slunj, Karlovac, Metlika). V Banjalah in na Brionih so bili med dvodnevним izletom v oktobru (Groz–njan, Limski kanal, Vodnjan, Pulj, Banjole, Premantura, Fažana, Brioni, Žminj, Kruli, Buzet). Dan republike so štiri dni preživeli v Prekmurju (Maribor, Šentlenart, Radenci, Gornja Radgona, Radckersburg, Murska Sobotna, Martjanci, Moravci, Bogojina, Filovci, Dolnja Lendava, Polana, Kapela, Jančev vrh, Trije kralji, Ptuj, Sikole, Trojance). V Radenciš so imeli na voljo tudi sejno dvorano, kjer so pripravili proslavo državnega praznika.

To njihovo poročilo smo sicer nekoliko skržili, velja pa poudariti, da so med svojimi izleti veliko časa namenili prvenstveno obiskom pomnikov revolucije (nemalokrat s priložnostnim programom) kulturno zgodovinskim in naravnim spomenikom. Poleg teh izletov, na katerih so skupno preživeli 35 dni, prevozili 13.241 kilometrov in se jih je udeležilo 700 udeležencev, so pripravili še dva krajša popoldanska izleta v Tomačevo, 23. avgusta pa so v svojem kraju proslavili 90 letnico predsednika komisije za izlete Branka Lovrečiča.

In kaj pripravljajo za letoš? V aprilu naj bi obiskali Svetino–Celjsko kočjo, trodnevni izlet v Zadar in na Kornate pripravljajo za prvi maj, obisk Podlublja in doline Drage bo v juniju, julija obisk Idrije in Šentiške planote, v avgustu si bodo ogledali koroška jezera, septembra pa predvidevajo tridnevno potovanje po Vojvodini (Kopački rit – poslednja evropska močvirna džungla, Vukovar, Kopačevo, Borovlje, Đakovo). Oktobra nameravajo obiskati Dolenjsko (Trško goro) za dan republike pa obisk morja ali toplic.

Žaželimo jim veliko prijetnih trenutkov in srečne vožnje.

Križanka za vas

VODORAVNO: 1. slovenski pevec zabavne glasbe (Lado), 9. izrez, operativno odstranjenje, 10. reka, ki teče skozi München, 11. začetnici literata Ingoliča, 12. drugo ime za kositer, 13. pomembni nemški književnik (Thomas), 15. simbol za aluminijski, 16. osmrtnica, mrliški list, 17. ptica z vresčecim glasom, 18. francoska filmska igralka (Anna), 20. stanje pod vplivom mamil, 21. kratica za »plovadni klub«, 23. krmilna rastlina, 24. makedonsko kolo, 25. kratica za »idem«, 26. radioaktiven kemijski element, 27. poznavalec židovske književnosti, 30. italijanski pesnik in romanopisec, po rodu iz Dalmacije (Niccolo).

NAVPIČNO: 1. vrsta znanega fotografskega aparata, 2. izgon, pregnanstvo, 3. družbeni položaj, 4. del cerkve, 5. znakka italijanskih kamionov, 6. rimska šestica, 7. pomembno mesto v Indiji (država Andra Pradesh), 8. ime pesnika Maria Rilkeja, 13. manjša ladja za prevoz blaga, vlek, 14. ime Noetove barke, 16. prva stopnja tonovske lestvice, 17. riba stoječih voda, 18. prid, koristnost, 19. ime slikarja Modiglianija, 21. domača žival, pujs, 22. račun, 24. slikovit opis, 26. pašja kočja, 28. okrajšava za milimeter, 29. začetnici pesnika Minattija.

Prebivalcem krajevnih skupnosti Milan Česnik

Brezplačno marjenje krvnega tlaka bo za krajane KS Milan Česnik ob sredah in sicer 26. februarja, 12. marca in 26. marca od 17. do 18. ure v Zdravstvenem domu Vič, soba št. 7.

Rdeči križ
Milan Česnik

TOZD Reja

vabi k sodelovanju delavce za opravljanje del in nalog

oskrba perutnine v talni reji

v perutninski farmi Horjul pri Ljubljani (2 delavca)

Pogoji:
– osnovna šola
– 6 mesecev delovnih izkušenj

Delovno razmerje za objavljeni delovni nalogi bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom in dvomesečnim delom.

Ponudbe s priloženimi dokazili o izobrazbi sprejema kadrovska služba DO JATA, Agrokombinatska 84, 61260 Ljubljana Polje. Rok za sprejemanje ponudb je 8 dni od dneva objave. O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh po izteku roka za prijavo.

SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI ROŽNA DOLINA

Ljubljana, Skapinova 4 razpisuje prosta dela in naloge

TAJNIKA KRAJEVNE SKUPNOSTI

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:
– višja izobrazba in tri leta delovnih izkušenj ali
– popolna srednja izobrazba in z delom pridobljene izkušnje ter pet let delovnih izkušenj v upravnih službah
– organizacijska sposobnost
– sposobnost za vodenje priprav za SLO in DS
– moralno politična neoporečnost.

Delovno razmerje s polnim delovnim časom se sklene za 4 leta. Kandidat je po poteku te dobe lahko ponovno imenovan. Osební dohodek pripada po merilih sporazuma delavcev delovnih skupnosti v krajevni skupnosti. Ponudbe z življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v zaprti kuverti na naslov:

Krajevna skupnost ROŽNA DOLINA »za razpisno komisijo«
61111 Ljubljana, Skapinova 4, v 14 dneh od dneva razpisa.
Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po izteku roka za sprejemanje priprav.

1	2	3	4	5	6	7	8
9							
10							11
12							
15							
18	19						
20							22
23							
25							
27							
30							

NAŠA KOMUNA

GLASILO OK SZDL LJUBLJANA VIČ-
RUDNIK – UREJATA IZDAJATELJSKI
SVET (PREDSIEDNIK dr. DESAN JU-
STIN) IN UREDNIŠKI ODBOR – ALOJZ
DOLNIČAR, STANE DROLJČ, JANJA
DOMITROVIČ (GLAVNA IN ODGOVOR-
NA UREDNICA), MIRO PETJE, BOJAN
SIMONIČ. TEHNIČNI UREDNIK IVAN
ŽITKO – UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE
– LJUBLJANA TRG MDB 14 – TELEFON
221-191 ali 221-188 – TEKOČI RAČUN
ŠDK: 50101-678-51168 – ROKOPISOV
IN FOTOGRAFIJ NE VRAČAMO – TISK
ČGP DELO, LJUBLJANA – GLASILO
PREJEMAJO VSA GOSPODINSTVA V
OBČINI BREZPLAČNO – GLASILO NA-
ŠA KOMUNA IZHAJA ŠTIRINAJST-
DEVNO V NAKLADI 26.000 IZVODOV

Delavci PTT enote
61357 NOTRANJE GORICE,